

Την Πρωτομαγιά του 1909 γεννήθηκε ο μεγάλος μας ποιητής Γιάννης Ρίτσος. Μέρα της παγκόσμιας εργατιάς και σύμβολο των αγώνων και των θυσιών των ταπεινών και καταφρονεμένων, των προλεταρίων όλης της Γης. 1η του Μάη του 1909 γεννήθηκε ο μεγάλος μας ποιητής Γιάννης Ρίτσος. Μέρα της παγκόσμιας εργατιάς και σύμβολο των αγώνων και των θυσιών των ταπεινών και καταφρονεμένων, των προλεταρίων όλης της Γης.

Εξέδωσε την πρώτη του ποιητική συλλογή το 1934 με τον τίτλο «Τρακτέρ». Την ίδια χρονιά εντάχθηκε στο ΚΚΕ, ενώ συνεργάστηκε και με τον Ριζοσπάστη, χρησιμοποιώντας το ψευδώνυμο Γ. Σοστήρ, από αναγραμματισμό του ονόματός του.

Μέρα Μαγιού γεννήθηκε, μέρα Μαγιού έγραψε και το διαχρονικό και επίκαιρο ποίημά του «Επιτάφιος». Τα γεγονότα του Μάη του 1936 στη Θεσσαλονίκη συγκλονίζουν την εργατική τάξη της χώρας μας και τον ίδιο: στις 11 Μάη στέλνει τρία από τα δεκατέσσερα θρηνητικά ποιήματά του στον Ριζοσπάστη και την επόμενη μέρα η εφημερίδα τα δημοσιεύει, με γενικό τίτλο «Μοιρολόι». Ολόκληρο το έργο θα κυκλοφορήσει λίγο αργότερα, στις 8/6/1936, με τον τίτλο «Επιτάφιος».

Την περίοδο της Κατοχής ο Γ. Ρίτσος πήρε ενεργό μέρος στην ΕΑΜική Εθνική Αντίσταση, ενώ μετά την απελευθέρωση, το 1948-1952, εξορίστηκε διαδοχικά στη Λήμνο, στη Μακρόνησο και τον Αη Στράτη.

Μετά την απελευθέρωσή του δραστηριοποιείται μέσα από τις γραμμές της ΕΔΑ.

Το 1956 τύπωσε τη Σονάτα του σεληνόφωτος, για την οποία τιμήθηκε με το Α' Κρατικό Βραβείο ποίησης, το 1960 κυκλοφόρησε η μελοποίηση του Επιτάφιου από τον Μίκη Θεοδωράκη, ενώ το 1966 τυπώθηκε αυτοτελώς η Ρωμοσύνη (πρώτη έκδοση το 1954), η οποία επίσης μελοποιήθηκε από τον Μ. Θεοδωράκη.

Την περίοδο της Χούντας, συνελήφθη και εξορίστηκε και πάλι στη Γυάρο και μετά στη Λέρο. Υπό το βάρος της διεθνούς κατακραυγής, αλλά και λόγω της σοβαρής του ασθένειας, η Χούντα αναγκάστηκε να τον μεταφέρει από την εξορία θέτοντάς τον σε κατ' οίκον περιορισμό μέχρι το 1970. Μετά τη μεταπολίτευση έτυχε πλήθους διακρίσεων στην Ελλάδα και το εξωτερικό: προτάθηκε για το βραβείο Νόμπελ το 1975, τιμήθηκε με το βραβείο «Λένιν» το 1977, κ.α.

Ο Γιάννης Ρίτσος παρέμεινε στρατευμένος στην υπόθεση του σοσιαλισμού μέσα από τις γραμμές του ΚΚΕ έως την τελευταία του πνοή.

“Το έργο του Γιάννη Ρίτσου συνδέθηκε με το εργατικό και λαϊκό κίνημα της χώρας μας σε όλες σχεδόν τις ιστορικές περιόδους. Η ριζοσπαστική διαμαρτυρία του αταλάντευτου κομμουνιστή, του διεθνιστή ποιητή της Ρωμοσύνης και της παγκόσμιας Ειρήνης, ενάντια στον πόλεμο, στον καπιταλισμό και στην αστική ηθικολογική υποκρισία, τον καταξίωσε παντοτινό ποιητή της επαναστατικής εξύψωσης του ανθρώπου.

Το πλήθος των μεγάλων διεθνών βραβείων και τιμητικών τίτλων από ξένες Ακαδημίες, Πανεπιστήμια και διεθνείς οργανισμούς, των κρατικών παρασήμων και των ξένων εκδόσεων με έργα του, «προσυπογράφουν» την καταξίωσή του μαζί με την αγάπη του ελληνικού λαού. Μια αγάπη που τίμησε τον ποιητή, όσο και ο ίδιος ο ποιητής τίμησε τον πόνο και τον πόθο, τον αγώνα και το όνειρο του λαού με το έργο του.

Τα ποιητικά μηνύματα του μεγάλου, διεθνούς ακτινοβολίας, κομμουνιστή ποιητή εξελίσσονται με κάθε ανάγνωση, σε κάθε εποχή, μέσα σε νέες ή διαφορετικές συνθήκες από εκείνες που τον ενέπνευσαν, που επηρέασαν τον οραματιστή της ζωής, τον ποιητή, το θαμώνα της καρδιάς και της διαλεκτικής σκέψης. Ο ποιητής έχει συνείδηση της κοινωνικής, της ανθρώπινης αποστολής του, που του αναθέτει η ποίηση και που αυτός αναθέτει στην ποίησή του. Εξυμνεί την επανάσταση, την επαναστατική συμπεριφορά, το μεγαλείο των κοινωνικών αγώνων.”